

Alles begon met Jopie

Ander werk van dezelfde auteur:

Moet je horen..... (2013)

(Bravenewbooks/Singel Uitgevers)

Jan Nijenhuis

*Alles begon met
Jopie*

Bravenewbooks/Singel Uitgevers

Copyright © 2014 Jan Nijenhuis
Eerste druk
Afbeelding omslag: Amada 44
Uitgevers:
Singel Uitgevers/BraveNewBooks
ISBN: 9789 40212 7607
© Jan Nijenhuis

INHOUD

• Weerzien met Jopie	blz.	15
• ENVSM	blz.	17
• Rotterdam	blz.	19
• De motor	blz.	22
• Vibrator	blz.	27
• Rollator	blz.	30
• Zou het erg zijn	blz.	32
• Ballet	blz.	34
• Wodka	blz.	36
• De bosrand	blz.	38
• De brief	blz.	40
• Ieder einde is een nieuw begin	blz.	45
• De jacht	blz.	48
• Overwinning	blz.	51
• Kaviaar	blz.	53
• Liefde	blz.	57
• Maffia	blz.	59

• Mrs. Tadic	blz.	63
• Mysterie	blz.	68
• Samen alleen	blz.	71
• Terug naar de toekomst	blz.	73
• UFO encounter	blz.	75
• Webcam	blz.	79
• Heel even maar	blz.	81
• Hooien	blz.	83
• Chicken Kiev	blz.	86
• The wolf	blz.	90
• Monuta	blz.	92
• Nationale vogelteldag	blz.	94
• Hoop	blz.	96
• Doof	blz.	97
• Fantasie	blz.	100
• Terugblik 2013	blz.	102
• Downtown Boston	blz.	105
• Vluchten	blz.	108
• De verhuftering	blz.	111

• De Chinees	blz.	113
• Het poesje van de buren	blz.	114
• Love you	blz.	117
• Leven	blz.	119
• Condoom	blz.	121
• Het verschil	blz.	122
• Vriendjes	blz.	123
• Baanveger	blz.	125
• Miss Kerst	blz.	129
• Kerstmis	blz.	130
• Afspraak	blz.	132
• Suva Reka	blz.	135
• Taxi	blz.	142
• Schoenen	blz.	146
• Mickey Mouse	blz.	149
• Opadag	blz.	151
• Stormy wheather	blz.	153
• Konditorei	blz.	155
• Tijd	blz.	157

- Henk Knol blz. 161
- Samen blz. 167

ALLES BEGON MET JOPIE

korte verhalen/columns en gedichten

geschreven door Jan Nijenhuis

WEERZIEN MET JOPIE

Maandag, 27 okt. 2014.

Dan zijn er toch normaal gesproken geen vliegen meer?

Het is al weer weken geleden dat ik er één gezien heb.

Nu zit ik vanmiddag achter mijn laptop en wat denk je?

Jawel, een vlieg op mijn scherm.

Zonder al te veel na te denken verjaag ik hem/haar met een royaal armgebaar. Het beest gaat er onmiddellijk vandoor om echter binnen de kortste keren terug te keren. En nu streek hij/zij midden op het scherm neer.

Zo van: 'Kijk nu even goed. Ik ben het, Jopie'.

En nog gingen er bij mij geen bellen luiden en weer verjoeg ik het beest met datzelfde, royale armgebaar dat mij zo eigen is.

Wat schetst mijn verbazing wanneer ik diezelfde vlieg nog geen twee seconden later op mijn oor voel zitten. Ja, toen wist ik het. Dat kan alleen maar Jopie zijn. Jopie was terug. Het beestje had zich al een tijd niet meer laten zien.

Persoonlijk vermoed ik nu dat hij/zij elders een kortstondige relatie heeft gehad en mogelijk bij zijn/haar grote liefde is ingetrokken geweest. Of zoiets.

Nu ik wist dat hij/zij het was liet ik hem/haar gewoon lekker zitten. Een beetje man kan een forse kriebel weerstaan, toch? Het weerzien deed me goed. En weet u wat nu zo jammer is met Jopie? Ik denk dat hij/zij veel tegen me praat, alleen kan ik hem/haar niet horen, laat staan verstaan en begrijpen. Dus houd ik me dan maar lange tijd stil want ik wil hem/haar niet in de rede vallen.

En dan, na enige tijd, begin ik zachtjes tegen hem/haar te praten. Zachtjes, want zo'n beestje heeft natuurlijk hele kleine oortjes. Moet je rekening mee houden.

En ik denk nu ook dat ik weet wat er aan de hand is:
Zondagochtend hebben we immers de klok verzet!

En daar is het misgegaan bij Jopie.

Ik geef het je ook te doen. Het arme beest moet met die
fragiele pootjes de knop van zijn/haar horloge uittrekken en
een uur terugdraaien.

Ik, met mijn zware polsen en veel te dikke vingers, heb daar
al moeite mee. Laat staan zo'n beestje. En nu denk ik dat
hij/zij de knop te ver heeft uitgedraaid. Dat overkomt mij ook
weleens en dan verspringen niet de wijzers maar de
datumaanduiding.

Normaal gesproken was hij/zij nu al op weg geweest naar
Marokko. Naar de Noord Afrikaanse markten waar het
schapenvlees heerlijk op de kramen ligt voor te garen in de
felle zon.

Maar nu dacht hij/zij: 'Hé, het is nog maar 27 Augustus dus ik
kan nog wel even blijven'.

Tja, ik zit er mooi mee. Hoe krijg ik hem/haar de winter
door.

Nu wil het toeval dat ik op Facebook wel eens mensen tegen
kom die zich fanatiek bezig houden met breien en andere
naaldvaardigheden.

Op die mensen zou ik graag een beroep willen doen.

Sinds "Met naald en draad" niet meer op de radio is zie ik het
niet zitten om er zelf aan te beginnen.

Zijn er onder u misschien dierenvrienden die er niet tegenop
zien om iets warmes voor Jopie te breien? Iets van unisex
truien met vlindermouwen, sokken, enz.?

Ik vergoed de gemaakte materiaalkosten. Erewoord.

Trouwens, zou zo'n beestje een broek aan kunnen?

En moet het dan een broek worden met of zonder gulp?

PERSBERICHT

Op vrijdag, 12 oktober 2013, is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel* te Sexbierum-Friesland de stichting

Eerste Nederlands Vrouwelijk Schaamhaar Museum **(ENVSM)**

met als directeur en enig aandeelhouder de heer Jan Nijenhuis wonende te Zwolle.

Doel van de Stichting is het voor de volgende generaties conserveren en tentoonstellen van het tot zeldzaamheid geworden vrouwelijk schaamhaar

Het in het bezit zijnde expositiemateriaal is d.m.v. donaties verworven. Alle liquide middelen zijn en worden verkregen door fondsenwerving (crowdfunding) en zullen worden aangewend voor het in stand houden van de zeer gevarieerde collectie. Financiële bijdragen kunnen worden gestort op een bankrekening t.n.v de heer J. Nijenhuis.

Bij voldoende verzoeken zal het bankrekeningnummer binnen afzienbare tijd ook op Facebook worden vrijgegeven.

De heer Nijenhuis stelt zich ten doel de bestaande collectie uit te breiden met exotische soorten en zal daartoe talrijke reizen ondernemen naar deze verafgelegen gebieden om ter plaatse onderzoek te verrichten en indien mogelijk de gewenste species te vergaren.

De financiering van deze semiwetenschappelijke expedities zal hoofdzakelijk geschieden uit de reeds genoemde financiële middelen, verkregen uit donaties en fondsenwerving.

Geïnteresseerden wordt verzocht geen materiaal meer ter beschikking te stellen aangezien de collectie "Nederland" op dit moment compleet is. Na inventarisatie is de overtollige voorraad overgeheveld naar een tapijtfabrikant in Genemuiden voor de fabricage van droogloopmatten.

EINDE PERSBERICHT

*Alle in dit persbericht genoemde feiten en namen zijn fictie.

ROTTERDAM

‘Mòge Willem. Heb ie voor mijn een biertje? Zo’n ijskouwe rakker?’

Willem keek op van zijn krantje dat hij achter de tapkast stond te lezen.

Henkie was laat voor zijn doen. Normaal zat ie om tien uur al achter een biertje. Ging hij even de hond uitlaten, zei hij altijd.

Wanneer een andere gast hem dan vervolgens vroeg waar hij die hond dan had, antwoordde Henkie steevast, terwijl hij zoekend om zich heen keek: ‘Verdomme, ben ik ‘m wéér vergete.’

Deze ochtend was Henkie de eerste klant. Het café stonk naar verschaald bier en rook. Het was die avond ervoor nogal laat geworden en Willem had niet meer de moed op kunnen brengen om de bar nog even uit te soppen.

‘Een biertje Henkie. Maar natuurlijk.’

Zorgvuldig vouwde Willem de krant op en legde hem met een wijds gebaar op de nog koude koffiemachine achter hem. Vervolgens pakte hij een glas van de stapel en tapte achteloos een biertje. Het schuim stroomde rijkelijk over de rand van het glas. De eerste biertjes zijn altijd de moeilijkste.

Willem zette het nog na druipende glas voor Henkie op één van de vele viltjes die op de bar lagen.

‘Dat ie moge smaken Henkie.’

‘Gaat wel lukken Willem. Trouwens, heb ie dat gehoord van Tienus zijn donkerblauwe pak? Had ie een tijdje terug uitgeleend aan Jopie van de Binnenweg. Die ken je toch? Die lange met dat korte wijfie. Jopie zijn ouwe heer was twee dagen geleden overleden en nu had hij geen donker pak voor

de begrafenis. Heb Tienus hem zijn donkerblauwe pak geleend. Komt ie gisteren Jopie tegen en vraagt hem hoe het met z'n donkerblauwe pak is. Weet je wat Jopie zei? Dat geloof je toch niet? Zeit'ie: Joh Tienus, het stond vader zoo mooi! Lachen toch?'

Willem was inmiddels routinematig begonnen de bar af te vegen met een onduidelijk vochtige lap. De bierviltjes had hij opgestapeld naar het evenbeeld van de toren van Pisa.

'Doodgaan is'n ie errug, maar 't stillegge, antwoordde hij.

'Ja, die Tienus maakt wat mee. Is ie nog steeds bij dat korte wijfie? 'k Heb het niet zo op d'r. Zag haar laatst nog bij Theo in de kroeg. Je ziet d'r altijd alleen. Krimpemde wind en uitgaande vrouwen bennenie te vertrouwen. En die is me toch een partijtje dom jongen. Ik kwam haar laatst tegen bij de brievenbus op de hoek van de Mathenesserweg. Had ze een brief gepost. Weet je wat ze zei? '

'Nou?'

"'k Heb hem voorzichtig in de bus gestopt toen niemand het zag. Scheelt me weer een postzegel."

Henkie was inmiddels begonnen een shaggie te draaien uit een pakje Javaanse Jongens.

'Hé Willem, weet je dat ze laatst ruzie heeft gehad bij de Hema aan de Streksingel?

Ja, echt niet weinig. Was ze boos naar binnen gestiefeld omdat ze de telefoon niet opnamen nadat ze wel een half uur had geprobeerd ze te bellen. En ze had echt het goede nummer gedraaid zei ze. 0800-1730, stond op de deur. Bleken dat de openingstijden te zijn. Zo dom, jongen'.

Hij had inmiddels het biertje in één teug leeg gedronken, stak zijn shaggie in brand en blies een ferme rookwolk naar het vergeelde plafond. Toen hij naast de barkruk stond graaide hij diep in z'n zakken en haalde twee euro uit zijn

broekzak en legde deze op de bar.

'Kom, ik ga maar eens weer. Effe de hond uitlaten' en zonder te wachten op een antwoord liep hij naar de deur en verdween in het stadsgewoel.